

MAURICIO DE ĐOVANI
SERĐO BRANKATO LUČILA STELATO

KOMESAR RIČARDI

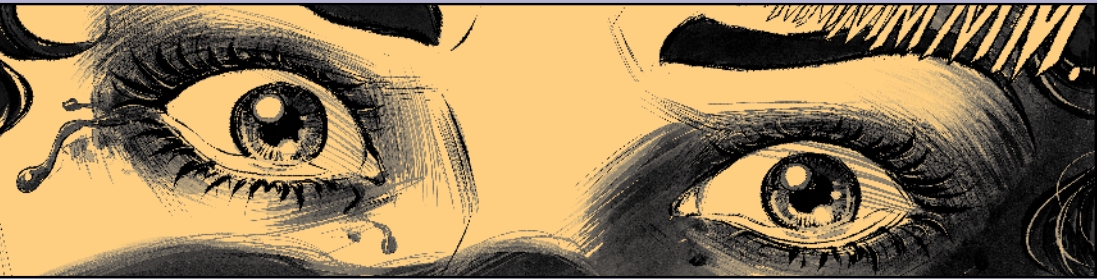
OTROUNICA

Čarobna knjiga

Mauricio de Đovani

Smrt u Raju

„Otrovnica” je drugi roman u drugom ciklusu o komesaru Ričardiju. Radnja se dešava na Uskrs 1932. godine. Reč je o priči koja je snažno povezana sa jednim čudesnim i posebnim svetom kakav je svet bordela. „Zatvorene kuće” ne samo da su bile mesta gde se išlo po plaćenu ljubav već i poprište kulturne razmene između visokih krugova društva. Na jednom od ovih mesta, nazvanom „Raj”, pronađena je mrtva devojkica sa nadimkom Otrovnica, koju su smatrali najlepšom prostitutkom u Napulju. Nakon smrti Marije Rozarije Čenamo uslediće otkriće da je bila prošena. No da li je pristala da se uda ili je odbila? Izbor žrtve pokazaće da postoji čitav svet mogućih krivaca. Slučaj kao i obično istražuje Luiđi Alfredo Ričardi, a iznenađujući ishod istrage biće za njega bolan i vrlo gorak.

„RECI MI, ZNAŠ LI TI
UOPŠTE ŠTA JE LJUBAV.“

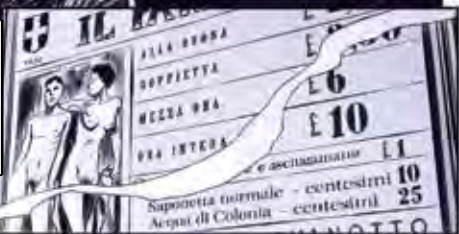
„LJUBAV,
KAŽEŠ...
LJUBAV...“

„LJUBAV...“

„TI, KOJA JE PRO-
DAJEŠ ZA DVE LIRE
PO SUSRETI, DA PET
MINUTA UBRZANO DIŠU
NAD TOBOM, JEDVA
DOVOLJNO VREMENA
DA TE POGLEDAJU
U OČI...“

„DA MRMLAJU
TVOJE IME...“

„DA LI STVARNO MISLIŠ DA ZNAŠ ŠTA JE LJUBAV?“

„SA TIM TVOJIM MEKIM TELOM...“

„KOJE SE POKREĆE PODA MNOM...“

„ŠTA TI ZNAŠ O DUGIM IŠČEKIVANJIMA...“

„... O NAPETIM TIŠINAMA U
IŠČEKIVANJU JEDNE REČI...“

„... ILI
JEDNOG
OSME-
HA?“

„ZAISTA, ŠTA TI
ZNAŠ O TOME?“

„TI, KOJA ME SNAŽNO
STISKAŠ UZ SEBE... I PETAMA
MI PRITISKAŠ LEĐA...“

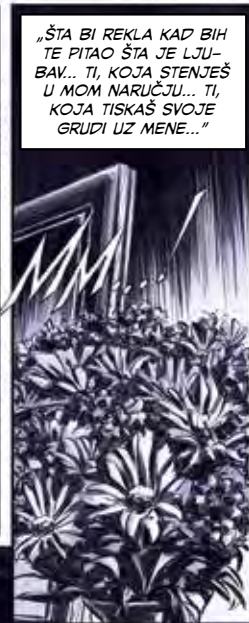
„TI, KOJA DIŽEŠ BEDRA
PREMA MENI... MISLIŠ DA
JE POZNAJEŠ, ALI NEMAŠ
POJMA ŠTA JE LJUBAV...“

„NEPRESTANO SE PRETVARAŠ, GLUMIŠ
ZADOVOLJSTVO KOJE NE OSEĆAŠ.
PRETVARAŠ SE, SA OČIMA IZA CRNE
MASKARE, USNAMA RUŽEM ISCRITANIM U
OBLIKU SRCA, VEŠTAČKIM MLADEŽOM
NA OBRAZU... U SKUPOJ ODECI OD OR-
GANDINA, KREPA I ŠTAMPANOG VOALA...“

„... SA FRANCUŠKIM
PARFEMOM KOJI
ISPUNJAVA VAZDUH
U OVOJ SOBI...
U OVOJ KUĆI
LJUBAVI...“

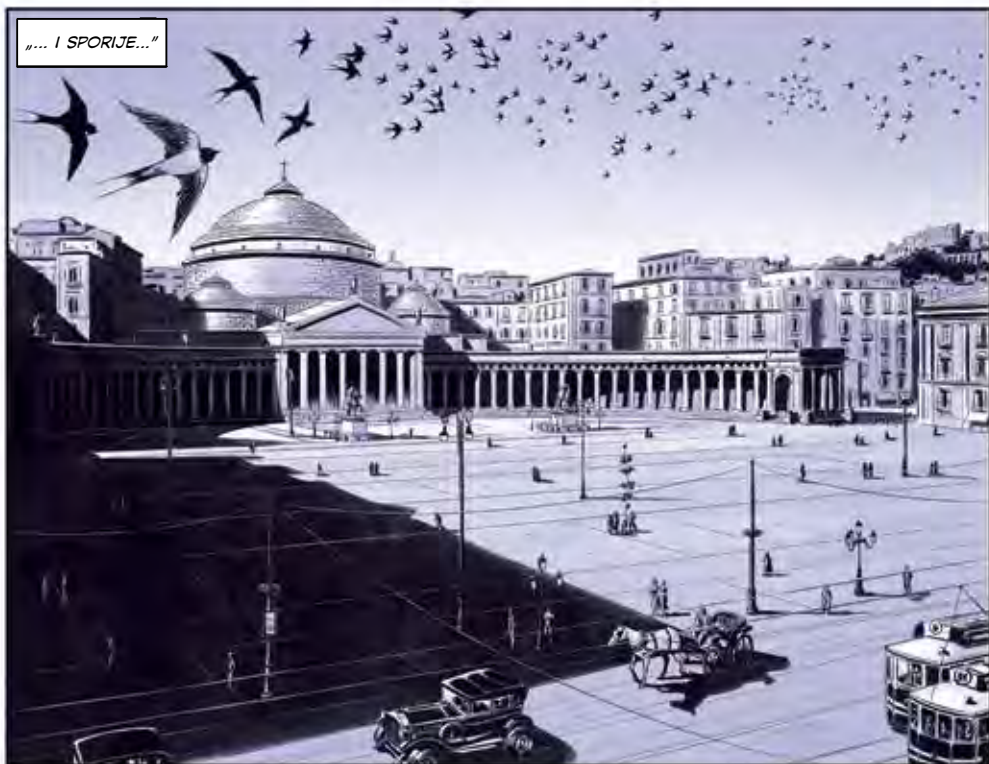
„ŠTA BI REKLA KAD BIH
TE PITAO ŠTA JE LJU-
BAV... TI, KOJA STENJEŠ
U MOM NARUČJU... TI,
KOJA TISKAŠ SVOJE
GRUDI UZ MENE...“

„NE BOJ SE, NEĆU TE PITATI. NE OČEKUJEM DA ČUJEM JOŠ
LAŽI IZ TVOJIH NAŠMINKANIH USTA. ZADOVOLJICU SE TIME DA
TE OSETIM KAKO SE POKREĆEŠ, U RITMU DISANJA...“

„SVE SPORIJE... I SPORIJE...“

OTROVNICA

„ALI JA NEMAM POVE-
RENJA U PROLEĆE...“

NAŠA
KAFA...

„SLATKI POVETARAC U ŠUMI NA KAPODI-
MONTEU, SLANKASTI VETAR S MORA...“

... LJUBAVI
MOJA...

„... KAO DA PIRI
PREKO UGAŠENOG
UGLJEVLJA ZIME...
PREKO UŽARENIH
STRASTI DOSKORA
OBUZDANIH HLAD-
NOĆOM...“

„... A NIŠTA NIJE OPASNIJE OD TE PRIVIDNE
NEVINOSTI.“

NAŠA
KAFA...

GOSPO-
BICA, MOLIM...
I HVALA, LEPI
MLADIĆU!

ETO ŠTA
MI SE DOGA-
ĐA POD STARE
DANE...

AKO SI ZAVRŠIO
SA IZIGRAVANJEM RUDOLFA
VALENTINA, RECI MI ZAŠTO
PRATIMO ONU FURIJU.

ZNAM KOLIKO I VI, KOMESARE. TO JE MARI-
JETA, SLUŽAVKA U „RAJU“, JESTE, U BORDELU
KOJI JE MALO DALJE NAPRED. POJAVILA SE
U KVESTURI, VIČUĆI DA SE NEŠTO
STRAŠNO DOGODILO!

A TI SI ZBOG
TOGA MOBILI-
SAO KOMESARA,
BRIGADIRA I DVA
ŽANDARA KOJI
NAS PRATE? NE
ZNAJUĆI O ČEMU
JE REĆ?

NEKO JE **MRTAV**... TO JE
SVE ŠTO SAM USPEO DA IZVUČEM
IZ NJE. ZATO SAM REKAO DA
VAS POZOVU...

OVO NIJE
MESTO ZA SIROTIJNJU,
KOMESARE...

KOGA
BRIGA ZA LUK-
SUZ KAD SI
MRTAV!

BRIGADIRU!
HVALA BOGU, STI-
GLI STE!

ŠTETA ŠTO
SE VIĐAMO U OVIM
GROZNIH OKOL-
NOSTIMA!

GPA IVONA,
VLASNICA „RAJA“...
TO JEST **VEŽBA-**
ONICE.

JA SAM KOMESAR RIČARDI IZ KVESTURE. ŠTA SE DOGAĐA, GOSPOBO? I ZAŠTO NIŠTE ODMAH POTRAŽILI NAŠU POMOĆ PREKO TELEFONA?

NISAM SE SETILA DA TO URADIM, KOMESARE. POSLALA SAM MARIJETU, PO NAVICI...

OVA NESREĆA MI SE ČINILA... I JOŠ MI SE ČINI TAKO APSURDNA!

NESREĆE SE DOGAĐAJU, I MI SMO ZATO TU. DA POČNEMO OD VAŠIH PODATAKA?

MOJIH... LIDIJA FJORINO, VAMA NA USLUZI, MAĐA ME SVI ZNAJU KAO MAĐAM IVONU...

VOLIM DA ZNAM PRAVO IME LJUDI KOJE SUSREĆEM, ONO UPISANO U DOKUMENTA. PROFESIONALNA DEFORMACIJA.

U REDU, GPO
FJORINO... ISPRIČAJTE
NAM SADA ŠTA SE DO-
GODILO.

JEDNA OD MOJIH
DEVOJAKA... MENI NAJMILIJA,
KAO DA MI JE KČER, NAJ-
LEPŠA, NAJSLAĐA... I TO BAŠ
OVDE, GDE CARUJE
LJUBAV...

GOSPOBO, MOLIM
VAS, ZNAMO ŠTA CA-
RUJE OVDE. PREPITE
NA STVAR.

BRIGADIRU,
OVO JE TRAGEDIJA
ZA NAS... OTROVNICA
JE MRTVA, I TO NIJE
STVAR ZA ŠALU.

BRIGADIR SE NIJE
ŠALIO, GOSPOBO. SMRT
JE ZA NAS UVEK OZBILJNA
STVAR... A SAD... PONA-
VLJAM... ISPRIČAJTE NAM
UKRATKO ŠTA SE
DOGODILO.

„POČNIMO OD IMENA...
PRAVOG IMENA UBIJENE.“

OTROVNICA JE
JEDNA OD NAJLEP-
ŠIH DEVOJAKA KOJE
SE BAVE ZANATOM U
NAPULJU... NIKO JE NE
POZNAJE KAO...

... ROZARIJU... MARIJU
ROZARIJU ČENAMO. ZA SVE
JE BILA OTROVNICA I SVI
JE TAKO PAMTE.

GDE JE DE-
VOJČINO TELO?
I KO GA JE
PRONAŠAO?

LILI! DOBI,
NE PRAVI SE LUDA...
KOMESAR ŽELI DA
RAZGOVARA S
TOBOM!

„ONA JE BILA NA KREVTU...
NAJPRE SAM VIDELA SAMO
NJENU NOGU... VISILA JE
SA KREVETA...”

„SHVATILA SAM DA NEŠTO
NIJE U REDU. ONA... RO-
ZARIJA... NIJE SE MICALA.”

I ŠTA
STE TADA
URADILI?

STALA SAM NA
PRAG I VIDELA JE TAMO,
NEPOMIČNU, SA JASTUKOM PRE-
KO LICA... SHVATILA SAM ŠTA SE
DOGODILO I POZVALA
SAM GOSPOJU.

RAZUMEM.
KAKVI SU BILI VAŠI
ODNOSI SA ČENAMOVOM?
JESTE LI SE DOBRO
SLAGALE?

BILE SU PRIJATELJI-
CE, KOMESARE! OVDE SMO
SVI JEDNA VELIKA PORODICA.
I VIŠE NEGO PRIJATELJICE...
MOJE DEVOJKE SU SESTRE...
VOLE JEDNA DRUGU!

NE BIH ZNAO,
NIŠTA SLIČNO MI
SE NIKAD NIJE
DOGODILO.

U SVAKOM SLUČAJU,
GOSPOĐO, SADA ĆETE DATI
MAJONEU IMENA KLIJENATA
KOJI SU BILI OVDE... BAR
ONIH REDOVNIH. ZA-
PAMTLI STE IH,
ZAR NE?

A VI ĆETE BITI
TAKO LJUBAZNI DA
ME OTPRATITE DO
ŽRTVINE SOBE...

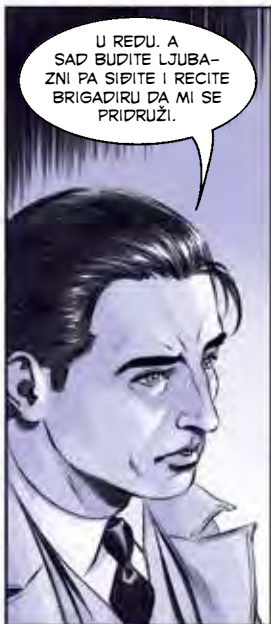

MALOČAS STE
REKLI DA STE IŠLI NA
BALKON KADA STE NA-
ŠLI TELO... S KOJOM
NAMEROM?

BALKON JE TAMO.
KADA ZAVRŠIMO S KLIJENTOM,
OPEREMO SE I SREDIMO SOBU, PA
ODEMO TAMO GORE DA NAS VIDE.
KLIJENTI TAKO ZNAJU DA SMO
SLOBODNE I MOGU DA IZABERU
ONU KOJA IM SE NAJ-
VIŠE SVIĐA.

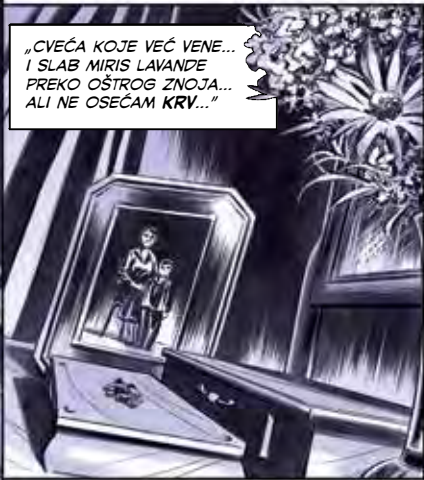

„OSEĆAM PRODORNU
SLATKOĆU FRANCUSKOG
PARFEMA... ALI I MIRIS
CVEĆA...“

„CVEĆA KOJE VEĆ VENE...
I SLAB MIRIS LAVANDE
PREKO OŠTRIG ZNOJA...
ALI NE OSEĆAM KRV...“

„... DOK MI KOŽU MILUJE LAKA
PROMAJA, MOŽDA SA POLU-
OTVORENOS PROZORA...“

„NASTOJIM DA SVE TO LIPIJEM PRE NEGO ŠTO OTVORIM OČI,
IZUZEV ZVUKOVA... KAO ŠTO SU ONI SA ULICE, ILI OVO SPO-
RO I PRIGUŠENO KAPANJE... POPUT PESME SMRTI...“

„ETO... DOŠAO JE TRE-
NUTAK DA JE POGLEDAM
U LICE, DA ČUJEM NJENE
REČI... NE MOGU VIŠE DA
ODLAŽEM NAŠ SUSRET...“

„DOBAR DAN,
SMRTI...“

*„PONOVO SE SREĆEMO
LICEM U LICE...“*

*„IAKO PONEKAD ZAMIŠLJAM DA SI SAMO
PRIVID... PLOD MOG BOLESNOG UMA,
LUPILA NASLEPENOG OD MAJKE... ILI
BEKSTVA OD STVARNOSTI U KOJOJ NE
USPEVAM DA ŽIVIM.“*

*„MOŽDA ZAPRAVO
NE VIDIM I NE
ČUJEM NIŠTA...“*